

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych

2008/2208(INI)

3.12.2008

OPINIA

Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych

dla Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego
i Bezpieczeństwa Żywności

w sprawie aspektów regulacyjnych nanomateriałów
(2008/2208(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Jan Cremers

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych zwraca się do Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji, który w ogólnym zarysie przedstawia z jednej strony zrównoważony i aktualny przegląd wiedzy naukowej oraz ocenę możliwych zagrożeń dla zdrowia i środowiska stwarzanych przez nanomateriały, a z drugiej przegląd prawodawstwa Wspólnoty;
2. przyznaje, że nanotechnologia i wykorzystanie nanomateriałów niosą korzyści, między innymi pod względem tworzenia miejsc pracy; podkreśla fakt, że obecnie wytwarza się produkty, nie posiadając wystarczającej wiedzy na temat uwalniania nanocząsteczek oraz ich potencjalnego wpływu na ludzi i środowisko
3. podkreśla ponadto fakt, że nanotechnologia i nanomateriały przez cały swój cykl życia stanowią poważne wyzwanie w kontekście chorób zawodowych i bezpieczeństwa, ponieważ wielu pracowników pracujących przy procesie produkcji narażonych jest na kontakt z tymi materiałami, nie wiedząc, czy stosowane procedury bezpieczeństwa i środki ochronne są odpowiednie i skuteczne; zauważa, że przyszłości można spodziewać się wzrostu liczby i różnorodności pracowników narażonych na wpływ nanomateriałów; dlatego domaga się przeznaczenia wystarczających nakładów czasowych i finansowych na przeprowadzenie oceny skutków rozwiązań technologicznych;
4. przyznaje, że obecny stan wiedzy na temat toksyczności nanocząsteczek jest ograniczony i że nie są jeszcze dostępne obszerne dane dotyczące rodzajów zagrożeń, jakie dla pracowników stwarzają różne nanocząsteczki, zauważa jednak, że we wstępnych wynikach większości opublikowanych badań zaznacza się, że toksyczność nierozpuszczalnych cząstek o podobnej budowie wzrasta odwrotnie proporcjonalnie do średnicy cząsteczki i proporcjonalnie do powierzchni cząsteczki; ponadto zauważa, że badania te wykazały ryzyko wystąpienia poważnego zagrożenia dla zdrowia ze strony najdrobniejszych cząsteczek, zanieczyszczenia powietrza i włókien;
5. kładzie nacisk na ogromne znaczenie bezpiecznego i odpowiedzialnego wykorzystania nanomateriałów w krótkiej, średniej i długiej perspektywie, a także znaczenie rozwijania odpowiedzialnych nanotechnologii uwzględniających w podejściu do produkcji i zastosowania aspekt zdrowia i bezpieczeństwa; uważa zatem za konieczne określenie odpowiednich, uzasadnionych naukowo progów;
6. przyznaje, że zapobieganie ma zasadnicze znaczenie dla złagodzenia ryzyka i wyeliminowania potencjalnie negatywnego oddziaływania; podkreśla, że rozwijanie bazy naukowej powinno odbywać się w oparciu o zasadę ostrożności oraz zasadę eliminacji ryzyka u źródła w celu utrzymania wysokiego poziomu ochrony zdrowia i bezpieczeństwa w miejscu pracy, a także ochrony środowiska;
7. zwraca uwagę na fakt, że różne kategorie ludzi mogą być narażone na różnych etapach cyklu życia produktów: na etapie produkcji i obróbki, pakowania, transportu i

utrzymania, podczas wywozu i niszczenia narażeni są użytkownicy poboczni, końcowi i konsumenci; przypomina, że ocena ryzyka musi opierać się na normalnym użytkowaniu i wypadkach oraz uwzględniać, że ryzyko związane jest z wdychaniem, kontaktem ze skórą i innymi sposobami narażenia; podkreśla, że właściwe akty prawne muszą uwzględniać kategorie ludzi narażonych na ryzyko, a także zagrożenia odpowiadające tym kategoriom;

8. podkreśla znaczenie zapewnienia przez Komisję i państwa członkowskie pełnego przestrzegania dyrektywy ramowej 89/391/EWG i jej dyrektyw szczegółowych, w szczególności dyrektywy 98/24/WE w sprawie niebezpiecznych środków chemicznych w miejscu pracy; jest zdania, że kluczowymi elementami tych dyrektyw w odniesieniu do nanomateriałów są ocena ryzyka, środki ochrony i środki zapobiegawcze, prawo do informacji i konsultowania i prawo do szkoleń;
9. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia dodatkowych zachęt wzmacniających przestrzeganie ram regulacyjnych, w tym na przykład umocnienie w razie potrzeby organów inspekcji pracy i innych organów wykonawczych i zawodowych; wzywa też państwa członkowskie do zapewnienia odpowiednich szkoleń dla specjalistów w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa, które są konieczne, by zapobiegać znanym i potencjalnym zagrożeniom wynikającym z kontaktu z nanomateriałami;
10. zwraca uwagę na potrzebę przedsięwzięcia środków w celu zapobiegania i obniżania ryzyka, nawet gdy zagrożenia związane z wykorzystaniem konkretnych substancji pozostają nieznane; zwraca się do obserwatorium zagrożeń przy agencji w Bilbao i państw członkowskich o zintensyfikowanie wysiłków służących zwiększeniu poziomu świadomości i wymianie dobrych praktyk;
11. zachęca Komisję, by w kontekście wdrażania dyrektywy 89/391/EWG rozważyła zapotrzebowanie na odpowiedni instrument do rozwiązania kwestii narażenia na kontakt z nanomateriałami w miejscu pracy, kiedy tylko dalsze badania służące wypełnieniu luk w wiedzy, w szczególności w odniesieniu do zagrożeń i ryzyka narażenia, zostaną wypełnione, umożliwiając szerokie zrozumienie właściwości i zagrożeń związanych z tymi materiałami;
12. uznaje, że w procesie wprowadzania takich substancji na rynek należy wziąć pod uwagę swobodny przepływ produktów, który może sprawić, że użytkownicy poboczni i końcowi znajdować się będą w innym państwie; uważa zatem, że należy jaśniej określić wymogi dotyczące informowania klientów i etykietowania produktów i apeluje do państw członkowskich o zapewnienie przestrzegania istniejących przepisów dotyczących etykietowania i informowania w odniesieniu do nanomateriałów w odpowiednich językach, tak aby pracownicy mogli otrzymywać przejrzyste informacje i aby można było przyjąć podejście zapobiegawcze;
13. ponadto zauważa, że w indywidualnych przypadkach przepisy dotyczące bezpieczeństwa i ochrony pracowników w odniesieniu do nanomateriałów powinny być dostępne w wielu językach;
14. podkreśla, że w kontekście nanotechnologii i wykorzystania nanomateriałów należy wyraźnie obarczyć odpowiedzialnością producentów i pracodawców;

15. podkreśla potrzebę dokonania szybkich postępów naukowych oraz ich wykorzystania, w szczególności w zakresie badań stanowiących podstawę oceny i pomiaru ryzyka, skutecznego zapobiegania ryzyku oraz środków ochrony zgodnie z istniejącym prawodawstwem wspólnotowym w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy; uważa za sprawę najwyższej wagi, by podczas prowadzenia badań dotyczących nowych zastosowań zająć się potencjalnym wpływem na zdrowie i bezpieczeństwo w pracy; ponadto uznaje za istotne, by znaczną część budżetów przeznaczonych na badania, technologie i rozwój w dziedzinie nanotechnologii przeznaczać na kwestie związane z bezpieczeństwem i higieną pracy, ochroną konsumentów, a także środowiskiem naturalnym;
16. wzywa Komisję i państwa członkowskie do poświęcenia szczególnej uwagi społecznemu wymiarowi rozwoju nanotechnologii, w tym towarzyszącym mu badaniom w dziedzinie nauk społecznych; podkreśla fakt, że nanotechnologia powinna być oceniana pod kątem płynących z niej korzyści oraz jej skutków dla człowieka i środowiska; uważa ponadto, że na możliwie jak najwcześniejszym etapie należy zapewnić aktywny udział zaangażowanych partnerów społecznych.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	2.12.2008
Wynik głosowania końcowego	+: 41 –: 1 0: 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Jan Andersson, Edit Bauer, Iles Braghetto, Philip Bushill-Matthews, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Derek Roland Clark, Luigi Cocilovo, Jean Louis Cottigny, Jan Cremers, Proinsias De Rossa, Harald Ettl, Carlo Fatuzzo, Ilda Figueiredo, Stephen Hughes, Ona Juknevičienė, Elizabeth Lynne, Thomas Mann, Jan Tadeusz Masiel, Maria Matsouka, Juan Andrés Naranjo Escobar, Csaba Őry, Siiri Oviir, Marie Panayotopoulos-Cassiotou, Pier Antonio Panzeri, Rovana Plumb, Bilyana Ilieva Raeva, José Albino Silva Peneda, Jean Spautz, Gabriele Stauner, Ewa Tomaszewska, Anne Van Lancker
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Gabriela Crețu, Petru Filip, Marian Harkin, Magda Kósáné Kovács, Sepp Kusstatscher, Jamila Madeira, Viktória Mohácsi, Ria Oomen-Ruijten, Csaba Sógor, Anja Weisgerber